

[Annelise Gottfredsen]

ser, og i særdeleshed er der jo vanskeligheder omkring afsætning til industrien.

Den selskabsøkonomiske forrentning på grund af faldende oliepriser er yderligere usikker, og hele projektets økonomi er i øvrigt så følsom, at ændringen af en række forhold og forudsætninger i negativ retning vil have alvorlige konsekvenser. Hvis der ikke gribes effektivt ind nu, er det overordentlig sandsynligt, at projektets forrentning yderligere falder.

Det kan således fastslås, at situationen er overordentlig alvorlig. Tidligere socialdemokratiske regeringer har et stort ansvar for, at der ikke er grebet ind tidligere, så vi ikke i dag havde været i en slet så alvorlig situation, som vi er i nu.

Jeg kan godt forstå det, hvis finansministeren i dag må nære bekymringer. Ikke blot kan der i værste fald blive tale om tab af D.O.N.G.s egenkapital, men staten har jo herudover garanteret for en række lån, som D.O.N.G. har optaget, og kan komme i den situation at måtte indfri disse, hvis projektet bliver nødlidende.

Det er påtrængende nødvendigt, som ministeren også siger, at projektet strammes op nu, at der skabes en bedre styring, og det må være i samfundets interesse, når gassen kommer, at den også kan sælges og kan sælges til rimelige priser. Det er ingen let opgave, energiministeren har fået, men jeg har fuld tillid til, at ministeren magter denne svære opgave.

Det foreliggende forslag er imidlertid ikke noget godt redskab hertil. Forslaget medfører ingen løsning på det alvorlige problem, at dispositionsretten og det økonomiske ansvar er uden sammenhæng. Forslaget er en vanding videre ud ad det spor, man med ændringen af varmemforsyningsloven i maj i fjor betrædte, og som nu viser sig at gå i den forkerte retning.

I øvrigt er ønsket om en styrkelse af D.O.N.G.s rolle ikke for mig umiddelbart forståeligt og indlysende. Det er nødvendigt og vil stadig være det med et tæt samarbejde om løsning af de praktiske opgaver, og staten og de berørte kommuner vil efter min mening opnå de bedste resultater ved at gå sammen om at løse disse opgaver. Jeg kan ikke forestille mig, at nogen ønsker at modsætte sig et sådant samarbejde.

Vi må afvise – jeg kan her henvise til ministerens begrundelse – dette forslag som helt

utilstrækkeligt, oven i købet farligt, da det trækker i den forkerte retning. Vi kan naturligvis med tilfredshed konstatere, at socialdemokratiet erkender situationens alvor. Vi ser frem til, at ministeren nu vil tage hånd om det. At der må ske noget snart, er vi helt enige i. Vi er også enige i, at der skal findes varige løsninger, og vi er naturligvis interesserede i at høre om ministerens overvejelser om yderligere eksport.

Vi vil interesseret behandle dette forslag i udvalget, men vi ser frem til den brede enighed, som må skabe en endelig og varig løsning om dette det største projekt, som gerne skulle komme, nu hvor det er i gang, borgerne til gode og ikke, som det tegner i øjeblikket, blive til en skandale.

Lennart Larson (V):

Af de årsager, ministeren har redegjort for, og som den konservative ordfører har redegjort for, kan jeg meddele, at venstre ikke kan tiltræde dette lovforslag. Det vil jeg gerne begrunde nærmere.

Vi er enige i, at det er tiltrængt, at der gøres noget, og at det er tiltrængt, at der gøres noget, så det nytter noget. Det er nødvendigt med en omfattende ajourføring, ikke blot på strukturområdet, men også på anlægsområdet vedrørende omkostninger, finansiering, indtægter og salg, og i dette forslag beskæftiger man sig netop med salget til de store kunder.

Lovforslaget indeholder ændringer i varmemforsyningslovens § 27. Jeg vil sige med hensyn til ændringen af § 27, at vi vil overveje i udvalget, om det er nødvendigt at ændre, men med hensyn til tilføjelsen til § 27 mener vi ikke, at det vil hjælpe overhovedet på salget til de store kunder, for man siger, at det er væsentligt at understrege, at baggrunden for lovforslaget ikke er nogen ny udvikling i projektets økonomi i øvrigt, hvad vi finder er meget tiltrængt. Det er således afsætning til de store kunder, det drejer sig om.

Hvis man tager selve forslagens bemærkninger i relation til dette, er det sådan, at de nok nærmest er selvmodsigende. På den ene side siges det i bemærkningerne, at gassen til industrikunder og til andre store kunder afsættes på almindelige markedsvilkår i konkurrence med andre energiformer; det vil